

[Pia Kjærsgard]

Jeg vil godt meddele, hvis ikke der skulle være klarhed over det i regeringen, at Fremskridtspartiet stemmer imod finanslovsforslaget. Vi synes, det er forkert, at der ikke er nogen besparelser på dette finanslovsforslag, og yderligere mangler der besparelser på 1,4 mia kr. i 1987. Jeg ved ikke, om finansministeren kan give noget bud på, hvor de skulle komme fra. Der er ydermere budgetteret med et underskud på 900 mill. kr.

Jeg vil godt sige, at når Fremskridtspartiet nu næste år forhåbentlig får indflydelse på næste års finanslov, har jeg prøvet at ... (*Afbrydelse af statsministeren [Poul Schlüter]*). Jamen det gør jeg, hr. statsminister. Jeg kunne godt tænke mig nogle svar heroppefra på, hvad man vil med Fremskridtspartiet, med den indflydelse, som adskillige meningsmålinger har vist at vi vil få efter næstkommende valg. Jeg har prøvet hos adskillige ordførere at få deres vurdering af, hvordan det vil gå, om de vil gå ind i et samarbejde med Fremskridtspartiet. Der er ikke nogen, der har villet svare mig på noget som helst.

Man har heller ikke villet svare mig på, hvor man vil sætte ind med sin oprindelige politik med hensyn til skattelettelser. Man har ikke villet sætte år på, hvornår vi kunne få skattelettelser. Der er i det hele taget mange svar, jeg godt kunne tænke mig at få, men det lader det altså til at det kniber med.

Jeg vil godt være imødekommende og sige, at når vi får indflydelse, vil vi naturligvis stemme for en finanslov, også selv om den ikke er det, Fremskridtspartiet kunne ønske. Afgørende for os er, at vi kommer ind og får nogen indflydelse. Det skal ikke være sådan, at det er en tradition, at vi stemmer imod, men naturligvis kan vi ikke stemme for et finanslovsforslag, hvor der ikke er nogle besparelser, og hvor vi overhovedet ikke har haft nogen indflydelse.

Erik B. Smith (S):

Finansministeren var så venlig at nævne, at jeg ikke kunne lide at høre, at regeringen mener, den har bevaret velfærdssamfundet. Vi burde kunne blive enige om, at velfærdssamfundet i alt fald ikke er bevaret for visse grupper af dem, der modtager bistandshjælp, nogle af dem, der modtager sygedagpenge, efterløn og arbejdsløshedsdagpenge.

Men, siger finansministeren, der er dog sket sociale forbedringer, f.eks. delpensionen. Så tænker jeg ved mig selv: delpensionen, hvordan var det nu med den? Den skulle finansieres af Den Sociale Pensionsfond, som pensionisterne troede var deres penge, 1,2 mia. kr. Så vidt jeg husker, betegnede regeringen delpensionen som årtiets største sociopolitiske fremskridt.

Der er ganske få dage, til delpensionen træder i kraft. I Ålborg Kommune har 20 selvstændige og 17 lønmodtagere søgt delpension. I Esbjerg 7 selvstændige og 6 lønmodtagere. I Kolding 7 selvstændige og 4 lønmodtagere. Og sådan kunne jeg blive ved. Hvem er det? Det er landmænd, og det er medhjælpende hustruer. Det er altså en reform for denne meget lille gruppe i befolkningen, som lægger beslag på 1,2 mia. kr. Kan man sige, at det er socialt, årtiets største sociale fremskridt? Jeg synes, det er at gå lidt vidt.

Samspilsproblemerne peger finansministeren også på. Vi er enige i, at de skal løses, ingen tvivl om det, men det falder nok de fleste for brystet, at man vil bruge 1,7 mia. kr. til folk, til pensionister, der har mere end 10.000 kr. i indtægt.

Hvis man ingen indtægt har andet end sin folkepension, og man skal have hjemmehjælp, så er det i dag gratis. Det vil det ikke blive fremover; så skal man til at betale for den. Så har vi fået socialministeren til at sige, at man nok skal betale for den, men man skal søge om et personligt tillæg, og så bliver den gratis, for så skal kommunen give den alligevel. Det lyder lidt indviklet. Det er heller ikke særlig smart, fordi man faktisk fratager kommunerne en del af deres rådighedsbeløb, så der er andre ting, de ikke kan gøre. Det lyder lidt som snyd. Men at kalde det et fremskridt, kan man da ikke. Og man kan vist også godt sige, at det er asocialt.

Dér, hvor de sociale fremskridt er sket, er for grupper, der er stillet godt i forvejen. Barselorloven er et godt eksempel. Det er da dejligt at få barselorlov, men forudsætningen er, at man har arbejde. Bistandsklienten har ingen glæde af de nye gode barselorlovsregler.

Det har været helt uforståeligt for os i Socialdemokratiet, at man ikke har villet hæve det meget lave niveau, regeringen sænkede f.eks. bistandsydelse til i 1982 – jeg tror,